Horváth András

Leszáll

Leszáll az est
Vajon hová?
Csak nem unott
Ágyunkra
Figyelni a kemény
Fa
Recsegését
Ropogását
Vetkezünk, dugunk
Unatkozunk
Némi undor is
Vegyül
Boldognak hitt
Köszönömök
És
Hazug sóhajok
Közé.

Elfáradt, aludni tér
A sex
Arról álmodik
Hogy holnap
Más lesz
Jobb lesz
Pedig dehogy
Csak nőt cseréltünk
És újra
Recseg a
Régi ágy
Nincs már sóhaj
Köszönöm sem
Felejteni készülünk
Ezerrel
Pedig tudjuk, hogy
Lehetetlen

*

Nincs jogom
Élni
Csak emlékek
Távolát idézve
Néhányat
Lépni még
Hatalmas
Zöldellő platánok
Lombjai közül
Kilesni
Miként ordít a
Lét odakinn
Miként csór a csend
Idebenn perceket
Mégis
Ajánlott falevélként
Küldök
Kis örömöt
/Bánatot keveset/
Isten legyen
A jog/om/
Szeretet a lobogás
Májusi csendes
Zuhé
Az összes vírus elleni
Támadás
Feltámadás
És harc
És könyörület
Legyen minden
Platánfa
Érett termése
Kéretlen ajándék
A Zárt Osztály
Bolondjai seperjék
Ősszel
a többi szeméttel
Össze
Tudom
Nincs jogom

Aláírni sem
Ezért fölém írom
A nevem
Síromon majd
Jogtalan utódom
Egy szál
Vérvörös pipacs
Legyen
Mikor majd
Vihar támad
Odalent,
Szertefúj minden
lehullott falevelet
És magot
Égő pirosba
Fordul a táj
És bár jogom
Nincs hozzá
Mégis szakítok
Neked egy
Sápadtarcú
Csillagot